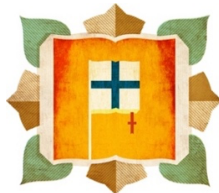

Messun saarna
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
Itsenäisyyspäivä, 6.12.2024

Pyhän aihe

Liturginen väri
 Alttarikynttilöitä
 Päivän Psalmi
 Vanhan Testamentin teksti
 Epistolateksti
 Evankeliumi

Kiitos isänmaasta
 Valkoinen
 4 alttarikynttilää
 Psalmi 121
 5. Mooseksen kirja 8:10–17
 Apostolien Teot 17:24–30
 Matteus 20:25–28

Virret

Alkuvirsi	580	Oi kuningasten Kuningas
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi / päivän virsi	584	Siunaa ja varjele meitä
Uhrivirsi	42	On Jeesus nimi ihanin
Ehtoollisvirret	744, 736	Karitsan kiitos iäti, Riemuitse, Siion
Päätösvirsi	848	Soi virteni kiitosta Herran

Kollehtarukous:

Herra Jumala, Taivaallinen Isä. Sinulta on kansamme saanut kaikkea hyvää runsain määrin. Sinä olet varjellut ja suojellut meidät pahasta. Anna meille armostasi anteeksi, että me olemme toistuvasti rikkoneet Sinua vastaan, kun olemme hyljänneet pyhät käskysi. Opetä meitä kaikesta sydämestämme ymmärtämään ja tunnustamaan tämä, että kiittäisimme Sinua hyvydestäsi ja johdatuksestasi nyt ja iankaikkisesti. Aamen.

Saarnateksti: 5. Mooseksen kirja 8:10–17

Saarnan aihe: Kansakunnan rikkaus

Johdanto:

Tänään on Suomen 107. itsenäisyyspäivä. Meille, Jumalan köyhille palvelijoille, on jälleen annettu armo, että samme kokoontua pyhän Jumalan kasvojen eteen tutkimaan Hänen suuria tekojaan kansamme kohdalla, kuulemaan Hänen Sanaansa ja syömään sitä ruokaa, joka yksin kantaa ja ravitsee läpi elämän aina Taivaan kirkkauteen asti. Päivän Vanhan Testamentin tekstin edellisissä jakeissa kirjoitetaan: ”Ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan hän elää jokaisesta Sanasta, joka Herran suusta lähtee.” (5. Mooseksen kirja 8:3)

Vapautta on monenlaista: ajallinen vapaus mennä ja tulla, tehdä työtä ja levätä. On myös vapaus julistaa evankeliumia ja tunnustaa uskoa Jeesukseen. On myös vapaus, jonka Kristus itse antaa, kun Hän sanoo: ”Jos siis Ihmisen Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi.” (Johannes 8:36) Ihminen voi olla todellisesti vapaa, vaikka hän olisi monien kurjuuksien ja vaivojen keskellä, kun hänellä on Jeesus syntiensä sovittajana. Vaikka ihminen olisi vankilassa, voi laulaa ylistysvirsiä, ja hän on todellisesti vapaa: ”Sisimmässä vankihuoneessa ollessaan, keskiyön aikaan, Paavali ja Silas olivat rukouksissa ja veisasivat ylistystä Jumalalle; ja vangit kuuntelivat heitä.” (Apostolien Teot 16:24–25)

Tämä ”**todellisesti vapaana oleminen Kristuksessa**” on kuolemattomalle ihmislielulle kaikkein kallein ja luovuttamattomin vapaus. Ajallinen vapaus, maamme itsenäisyys, on vuosikymmeniä pääsääntöisesti antanut kansallemme vapauden julistaa evankeliumia sielujen autuudeksi ja on antanut vapauden julkisesti tunnustaa uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen. Itsenäisen maan rauhalliset olot ja Jumalan pelko ovat Jumalan siunauksina luoneet tällaisen maaperän ja ilmapiirin. Nyt näemme, mitä esteitä on kehittymässä tämän vapauden suhteen; Jumalaa ja Hänen Poikaansa, Herraa Jeesusta Kristusta, häväistään ja pilkataan. Kansakuntana olemme täysin unohtaneet sen, että Jumala on antanut kaikille maille ajat ja rajat, että he etsisivät Jumalaa! (Apostolien Teot 17:26–27) Ja Jumalaa ei voi etsiä, jollei Jumalan Pyhä Henki saarnatun Sanan kautta tätä etsimistä vaikuta. Siksi on mitä kallein asia, että Jumalan kansa kokoontuu kuulemaan, mitä Jumala meille puhuu: ”**Jolla korva on, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.**” (Ilmestyskirja 2:7,11,17,29, 3:6, 13,22)

Meidän on tärkeää ymmärtää Mooseksen kirjojen luonne pyhässä Raamatussa suhteessa evankeliumeihin ja koko Uuteen Testamenttiin. Mooseksen kirjat, kuten koko pyhä Raamattu, Vanhan ja Uuden Testamentin pyhät kirjoitukset ovat Jumalan ilmoitus ja erehtymätön Sana ihmiskunnalle. Pyhä Paavali sanoo Timoteukselle: ”**Jokainen kirjoitus (= kaikkalainen kirjoitus eli Vanhan ja Uuden Testamentin pyhät kirjoitukset), joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa.**” (2. Timoteuskirje 3:16) Vanha Testamentti oli Jeesuksen ja apostolien Raamattu, pyhät kirjoitukset. Vanha Testamentti on Jumalan Sanaa siinä kuin Uusi Testamenttikin. Vanha Testamentti, vaikka se paljolti sisältää lain sanaa, sisältää myös evankeliumin, erityisesti lupauksen muodossa mutta myös Kristuksen ilmestymisissä kansansa keskelle sen vaikeimpina ja vaarallisimpina hetkinä. Tämä oli ihmeellistä Jumalan armoa.

- i. ”Olenhan Minä sinua käskenyt: Ole luja ja rohkea; älä säikähdy äläkä arkaile, sillä Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi, missä ikinä kuljetkin.” (Joosua 1:9)
- ii. ”Ja tapahtui Joosua ollessa Jerikon luona, että hän nosti silmänsä ja näki miehen seisovan hänen edessään, paljastettu miekka kädessä. Ja Joosua meni hänen luokseen ja sanoi Hänelle: ’Oletko sinä meikäläisiä vai vihollisiamme?’ Niin Hän sanoi: ’En, vaan Minä olen Herran sotajoukon päämies ja olen juuri nyt tullut.’” (Joosua 5:13–14)
- iii. ”Kun Gideon näki, että se oli Herran enkeli, sanoi Gideon: ’Voi minua, Herra, Herra, kun olen nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihin.’” (Tuomarien kirja 6:22)

Vanha Testamentti ilmoittaa, että Kristus, Jumalan lankaikkisena Sanana, ei vielä lihaan tullessaan, siis ilmestyi Jumalan omaisuuskansan kriiseissä heille ja rohkaisi heitä. Mutta Vanha Testamentti ilmoittaa erityisesti, että Jumalan Ainosyntyinen Poika, Jumalan lankaikkinen Sana, syntyy kerran ihmiseksi, ja tulee ristillä sovittamaan koko maailman synnit.

1 Kun tulet ravituksi (5. Mooseksen kirja 8:10–13)

Kun Jumala pelasti Israelin Egyptin orjuudesta, Jumala piti huolen kansastaan ravitsemalla sitä, ruoalla ja juomalla, antamalla karjan lisääntyä, siunaamalla omaisuuden karttumisella, antamalla varjeluksensa vaarallisessa erämaassa, vuodattamalla vettä kallioista ja antamalla mannaa 40 vuoden ajan. Me saatamme ajatella, että niin, kyllä Jumala toki piti kansastaan huolta tuona poikkeuksellisena ajanjaksona, mutta pitäisikö Hän huolta samalla tavalla myös meistä? Joku meistä saattaisi ajatella, että veden vuodattaminen kallioista – jopa kahdesti – oli jotain aivan tavatonta ihmettä, ja olihan se, mutta tekisikö Hän sen vielä?

Mutta kun katsot omaa elämäsi ja niitä vaaroja, joiden keskellä olet tieteen tai tietämättömänä elänyt, ja kun ajattelet, että sinäkin olet saanut päivittäisen ruoan, jotkut teistä jopa 80 vuoden ajan, eikö se ole tuo Jumalan erämaassa tekemä ihme? Kun ajattelet, että Jumala yhä juottaa sinut, niin vaikka

vesilaskusi tulee Loimaan kaupungin vesilaitokselta, niin veden antaja on kuitenkin Kaikkivaltias Jumala, joka lahjoittaa sinulle hyvän veden näillä saviseuduilla. Eikö se ole aivan yhtä suuri ihme, että vettä saadaan soran ja hiekan keskeltä kuin että sitä saadaan kalliosta. Lisäksi sinulla on vaatteet ylläsi ja paikka missä asua; eikä tämä kaikki ole sitä, että **”kun tulet ravituksi”** ja **”sinulle ei ole mitään puutetta.”** (5. Mooseksen kirja 8:9)

2 Niin älä ylpisty (5. Mooseksen kirja 8:14–17)

Jumala varoittaa ylpistymästä, se on, ajattelemaan, että **”Oma voimani ja oman käteni väkevyys on hankkinut minulle tämän rikkauten.”** (5. Mooseksen kirja 8:17) Ylpistyminen, omavoimaisuus, kunnian varastaminen Jumalalta ja oman itsensä korottaminen ovat asioita, joilla ihminen sotii Jumalaa vastaan. Ja kuitenkin nämä perisynnin katkerat hedelmät asuvat, rakas ystävä, sinussa ja meissä kaikissa. Ylpistyminen, omavoimaisuus, kunnian varastaminen Jumalalta ja oman itsensä korottaminen ovat seurausta siitä sielunvihollisen perkeleen valheesta, jota se jo paratiisista syötti ihmiselle. Ylpistymisen, omavoimaisuuden, Jumalalta kunnian varastamisen ja oman itsensä korottaminen ovat syntejä, jotka ajavat ihmistä jumalattomuuteen, Jumalan Sanan hylkäämiseen ja suruttomuuteen, joitakin jopa paatumukseen asti. Epäusko ja suruttomuus sulkevat Jumalan pois ihmisen elämästä.

Koska Jumala on pyhä ja vanhurskas, Hän vaatii ihmiseltä pyhyyttä, vanhurskautta, puhtautta, oikeamielisyyttä, vilpittömyyttä ja suoruutta. Näitä meillä ei kuitenkaan ole meissä asuvan turmeluksen tähden. Ihmisen sydän on turmeluksesta väärä, se valehtelee, se yrittää peittää syntinsä ja koettaa vierittää synn joko muille ihmisille tai Jumalalle. Me myös kansakuntana olemme paljolti hyljänneet Jumalan ja Hänen Sanansa, ei vain nyt, vaan useasti historiassa. Sen tähden on Jumala antanut meille katovuosia, nälänhätää, sairauksia ja sotia. Nyt kun elämme vielä rauhallista aikaa, Jumalan Sanan hylkääminen on johtanut kansamme henkiseen sekasortoon, uuspakanuuden sisään ajamiseen ja sellaisiin väkivallan tekoihin, jopa lasten ja nuorten taholta, mitä emme koskaan ole vuosisatojen aikana vielä nähneet. Nämä ovat Jumalan rangaistuksia. Mikä siis neuvoksi?

3 Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle voiman (5. Mooseksen kirja 8:18)

Ainoa lääke ja neuvo meille on Kristuksen evankeliumi, juuri se, mitä suruton ihminen luonnostansa pakenee. Sanoissa **”Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle voiman hankkia rikkautta pitääkseen liittonsa”** on evankeliumi, sillä Roomalaiskirjeen sanat **”evankeliumi on Jumalan voima”** ja **”vanhurskas on elävä uskosta”** (Roomalaiskirje 1:16–17) avaavat Mooseksen kirjan sanojen syvimmän olemuksen. Jumala antaa eli lahjoittaa evankeliumin, joka on Jumalan voima ja jonka rikkaus eli aarre on syntisen vanhurskauttaminen. Jokaisen ihmisen ja jokaisen kansakunnan kallein aarre on yksin Herramme Jeesuksen Kristuksen kaikkein pyhin evankeliumi. Usko on Jumalan vapaa lahja, jonka kautta Jumala lukee Kristuksen vanhurskauden sinun hyväksesi. Me, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, Jumala teki Kristuksessa eläviksi. **”Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneita ja mieleltänne Hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, Hän nyt on sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä.”** (Kolossalaiskirje 1:21–22) Jumalalla on hyvät ajatukset sinua kohtaan ja Herra sanoo Jeremiaan kautta: **”Minä tunnen ajatukseni, jotka Minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmio ajatukset; Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.”** (Jeremia 29:11)

3. *Nyt lapsenaan riemuitsen, hämmästelen, kun armonsa autuutta huomannut en. Vain uuvuin, kun raadoin ja ponnistelin, näin anteeksiantoa tavoittelin.*

4. *Vaan miksipä autuutta ansaitsemaan, kun Jeesuksen tähden sen lahjaksi saan. Kun verensä puhdisti tahriutuneen ja aukaisi tien Taivaan kirkkauteen. (Luterilaisia Virsiä 840:3–4) Aamen.*

Harri Lammi, pastori, V.D.M.

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa